

La finestra Oberta

ÀNGEL
SUBIRATS

No volem ocells sense ales

No fa massa que el Govern andorrà va publicar les dades de l'absentisme escolar i, tot i que hi ha opinions que no serien del tot fiables a causa d'un canvi de criteri, si mirem en general, no l'últim any sinó els anteriors, es veu una tendència clara. L'absentisme augmenta.

Si hi ha una cosa en la qual segurament tots estarem d'acord, és que hem de cuidar els nostres fills. L'absentisme escolar té unes conseqüències que potser, moltes vegades, no acabem de tenir presents, i és que les capacitats tant a escala social com a es-

cala emotiva es veuen deteriorades en aquell jovent que no participa de manera constant en el treball dins de l'aula.

Normalment, els joves que han fet absentisme escolar tindran més dificultats, ja no per trobar una feina que els permeti accedir a un bon poder adquisitiu, sinó potser ni tan sols estable, creant a la llarga despeses al sistema en l'àmbit social i econòmic. I això es deu que habitualment, en acabar l'educació obligatòria o en arribar a certa edat, deixen de voler estudiar més, pensant en el present i no pas en el futur. I si parlem del

moment en què s'ha produït l'absència, segurament provocarà un endarreriment respecte a les altres companyes i companys, tant a escala de coneixements com cognitiu i emocional. Aquest parèntesi tindrà a la llarga un efecte negatiu en la seva formació com a individu.

Segons un proverbi tibetà, un nen sense educació és com un ocell sense ales. Hem de fer tot el possible perquè les nostres filles i fills puguin volar cap a un futur millor. ●

Àngel Subirats
Membre de la CPN de
Progressistes - SDP

